

Kjeld Olesen: Jeg vil sige tak for svaret og afventer naturligvis så med spænding resultatet af undersøgelsen og de fremtidige regler, man kan finde frem til.

Nu sagde ministeren i sit svar et sted, at mange gange er alternativet til fremmedpleje anbringelser i en institution. I dette tilfælde var alternativet, at vedkommende blev udskrevet af åndssvageforsorgen, og når man altså nu skal i gang med en nærmere undersøgelse, vil jeg henstille, at man også har i tankerne, at vedkommende igenem så mange år har været under åndssvageforsorgen uden at have været testet og udsat for nærmere undersøgelser. Jeg mener, der ligger et videre perspektiv også i dette, og jeg tager det med her, fordi man nu skal i gang med undersøgelsen.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil blot sige til hr. Kjeld Olesen, at dels er der jo tale om en almindelig undersøgelse af, hvordan fremmedplejen virker inden for samtlige institutioner i åndssvageforsorgen, dels en undersøgelse af den specielle sag. Og i det sidste tilfælde er det da klart, man også må undersøge, hvordan den pågældende er blevet behandlet, og grunden til, at vedkommende ikke er blevet udskrevet, men krævet bibeholdt under for sorgen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Bernhard Baunsgaard** til socialministeren:

„Godkender ministeren den fortolkning af socialministeriets cirkulære, som Århus kommune lægger til grund for tildeling af fripladser i vuggestuer og børnehaver, og agter ministeren i benægtende fald at drage omsorg for, at fortolkningen ændres?“

Skriftlig begrundelse:

Ifølge Montanus fra 4. december 1970, udgivet af Århus Studenterråd, følger Århus kommune den praksis, at man kun tildeler børn af studerende $\frac{3}{4}$ friplads, hvor børn af ikke-studerende med samme indtægt ville få hel friplads. Begrundelsen er, at andre grupper med samme indtægt som studerende har betydelig mere behov for støtte.

Socialministeren (Nathalie Lind): I anledning af hr. Bernhard Baunsgaards spørgsmål vil jeg først gerne oplyse, at i et cirkulære fra socialministeriet af 20. marts 1970 er det fastsat, at børne- og ungdomsværnene i almindelighed bør yde betaling for hel friplads i daginstitutioner for børn, hvis forældres senest opgjorte skattepligtige indkomst er under 15.000 kr., og yde betaling for halv friplads, når indtægten er mellem 15.000 kr. og 30.000 kr. De afgørelser, børne- og ungdomsværnene træffer med hensyn til bevilling af friplads, kan indbringes for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, og jeg er bekendt med, at landsnævnet allerede i september 1970 har truffet afgørelse i en sag, der blev rejst af et studerende ægtepar i Århus, som trods en årlig indkomst på under 15.000 kr. kun havde fået $\frac{3}{4}$ friplads i en daginstitution for deres barn.

I overensstemmelse med et af børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn tidligere enstemmigt tiltrådt standpunkt, hvorefter den omstændighed, at en eller begge ægtefæller er under uddannelse, ikke bør afskære dem fra hel eller delvis friplads efter børneforsorgslovens § 69, stk. 2, hvis betingelserne ellers er opfyldt, har landsnævnet udtalt, at man ikke havde fundet tilstrækkeligt grundlag for at fravige de almindelige regler i ministeriets cirkulære, hvorfor det under hensyn til forældrenes indtægtsforhold pålagdes børne- og ungdomsværnet i Århus at yde hel friplads.

Men uanset denne afgørelse har børne- og ungdomsnævnet i Århus fastholdt sin praksis om ikke i almindelighed at ville yde mere end $\frac{3}{4}$ friplads til børn af forældre, som er langtidsstuderende. Dog gør man undtagelse, hvis der er særlige sociale eller særlige pædagogiske grunde, der taler herfor.

I december måned 1970 har landsnævnet i yderligere to ankesager af ganske tilsvarende art pålagt børne- og ungdomsværnet at yde hel friplads, og landsnævnet behandler for tiden en tilsvarende fjerde sag.

Børne- og ungdomsværnet i Århus har som baggrund for sit standpunkt anført, at studerende, navnlig når man tager hensyn til de gode muligheder, de har for at opnå legater og fordelagtige lån, er i en speciel og i reglen kortvarig trangssituation, hvorfor der, selv om indtægten er under 15.000 kr. årlig, alene bør gives $\frac{3}{4}$ friplads, med-